

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/53/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120010708
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120010708.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov Mgr Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného N. N., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. júna 2021, o odvolaní obžalovaného N. N. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Tk/2/2020 z 22.3.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného N. N. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom sp. zn. 7Tk/2/2020 z 22.3.2021, v trestnej veci obžalovaného N. N. rozhodol v zmysle § 166 Trestného poriadku, pri nezmenenom výroku o vine uvedenom v rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Tk/2/2020 zo dňa 08. 10. 2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/113/2020 zo dňa 10. 11. 2020, ako aj v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/21/2021 zo dňa 16. 02. 2021, za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) a písm. e) Trestného zákona tak, že obžalovaného N. N. odsúdil podľa § 145 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b), § 46 Trestného zákona. k trestu odňatia slobody vo výmere 16 (šestnástich) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Proti citovanému rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný N. Kuchár, ktoré dodatočne písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V podanom odvolaní uviedol, že napáda rozhodnutie prvostupňového súdu v časti výrokov, ktorými bol odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere šestnástich rokov a spôsobu jeho výkonu. Ďalej uviedol, že odvolanie smeruje i proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Je si vedomý toho, ako súd prvej inštancie rozhodol, resp. ako odôvodnil svoje rozhodnutie odvolací súd, avšak vzhľadom na doterajšie vyjadrenie znalcov, má za to, že vykonaním navrhovaných dôkazov by mal súd viac zásadných informácií pre posúdenie situácie v čase spáchania skutku, kedy v prípade doplnenia dokazovania nie je možné vylúčiť, že by tvrdenia znalcov mohli svedčiť v prospech uloženia miernejšieho trestu a to i v trvaní 15 rokov a menej, čo by umožnilo rozhodnúť o tom, že má vykonať trest v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Taktiež si je vedomý aký trest je mu možné uložiť za skutok, ktorého sa dopustil. Je mu v tejto súvislosti zrejma i výška uloženého trestu, ako i to, že oproti predchádzajúcemu

rozhodnutiu súd mu uložil trest v kratšom trvaní a to o jeden rok, resp. vo výmere 16 rokov. Nechce žiadnym spôsobom znižovať závažnosť skutku, ktorého sa dopustil, je si vedomý nezvratného dôsledku svojho konania. Vedomý si týchto súvislostí, sa hneď priznal ku trestnej činnosti, ktorú spáchal, svoj čin som úprimne a opakovane oľutoval. Napokon i pred prvostupňovým súdom spravil vyhlásenie o vine v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu podľa obžaloby prokurátora. Pravdou však je, že nie je zrejmé prečo mu bol uložený trest 16 rokov, resp. prečo mu nebol uložený trest 15 rokov. Má za to, že rozhodnutie neobsahuje preskúmateľnú právnu úvahu súdu, na akom základe mu uložil trest 16 rokov, resp. nemohol rozhodnúť o treste vo výmere nižšej ako 16 rokov. Namieťa odôvodnenie rozhodnutia, pretože má za to, že je v rozpore ustanovením § 168 ods. 1 druhá veta Trestného poriadku. Ďalej poukázal na rozhodnutie vo veci vedenej pred Špecializovaným trestným súdom v Pezinku pod sp. zn. PK-1T/31/2019 v trestnej veci ods. E. F., ktorý bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa ustanovenia § 144 ods. 1, ods. 2, písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i) a § 140 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov pričom pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ďalej mu bol uložený trest prepadnutia vecí, súd mu uložil ochranný dohľad na 2 roky, povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody hlásiť sa u probačného úradníka. V súvislosti s uvedeným rozhodnutím poukázal, že poškodení v skutku ods. F., nezadali žiadnu príčinu na spáchanie skutku a boli dvaja, v prejednávanej veci sa jedná o jednu obeť, pričom skutok spáchal sám, na rozdiel od odsúdeného Andruskóa. Má za to, že prvostupňový súd sa i napriek opakovaným návrhom na dokazovanie vôbec nezaoberal znaleckým skúmaním prognózy jeho ďalšieho vývoja, vplyvu dĺžky trestu odňatia slobody v nápravno-výchovnom zariadení na jeho osobnosť a to najmä s ohľadom na jeho vek. Súd rovnako znalecky vôbec neskúmal stupeň podstatného zníženia ovládacích a rozpoznávacích schopností v čase spáchania skutku, pričom pojem „podstatné zníženie ovládacích a rozpoznávacích schopností“ nie je jednoznačný a je otázne do akej miery sa priblížil, resp. ako bol vzdialený úplnému vymiznutiu ovládacích a rozpoznávacích schopností, nakoľko podľa jeho názoru i to má svoj význam na určenie výšky uloženého trestu odňatia slobody. Má za to, že vzhľadom na následok, ktorý spôsobil je relevantné, či sa v čase spáchania skutku skoro úplne priblížil k vymiznutiu ovládacích a rozpoznávacích schopností alebo boli tieto oslabené len napr. na 60 %. Týmto nemieni napádať otázku svojej trestnej zodpovednosti, ako sa zrejme súd domnieva (vid str. 5), len mienil navrhovaným dôkazom zistiť relevantné skutočnosti pre rozhodnutie o výške trestu. Na záver vyslovil názor, že i navrhované dôkazy, by mohli prispieť ku zadováženiu komplexného pohľadu na vec, kedy by bolo možné bez pochybností a preskúmateľným spôsobom rozhodnúť o jeho treste a zaradení do ústavu so stredným stupňom stráženia. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. a) a písm. e) Trestného poriadku a podľa § 322 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval písomných dôvodov odvolania. Poukázal, na skutočnosť, že obžalovaný trestný čin úprimne oľutoval, k trestnej činnosti sa priznal a napomáhal OČTK, preto požiadal, aby odvolací súd citlivo zväžil ukladanie trestu u obžalovaného.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že napadnutý rozsudok ako taký považuje za správny a zákonný, taktiež uložený trest považuje za zákonný a správny. Okresný súd v danom prípade dostatočným spôsobom postupoval v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu vyslovil súhlas s vyjadrením svojho obhajca.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak

by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd úvodom pripomína, že v predmetnej veci už rozhodoval uznesením sp. zn. 5To/113/2020 zo dňa 10.11.2020 na základe podaného odvolania obžalovaným, proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Tk/2/2020 z 08.10.2020, ktorým obžalovaného N. N. uznal vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) a písm. e) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 20. 04. 2020 v presnejšie nezistenom čase medzi 19.00 h - 20.50 h pod vplyvom alkoholu, v spoločnej izbe spálne s obývačkou, v byte, v priestoroch suterénu na adrese Banská Štiavnica, časť O. č. XXXX/X, v úmysle spôsobiť smrť svojej družke, s ktorou žil približne 8 rokov v spoločnej domácnosti, G. X., nar. XX. XX. XXXX, uzročený s jej vekom a zdravotným stavom, túto opakovanou silou veľkej intenzity bodal kuchynským nožom s čiernou plastovou rukoväťou o celkovej dĺžke 290 mm, s dĺžkou čepele 165 mm do oblasti tváre, krku, hrudníka a brucha, čím jej spôsobil celkovo 25 bodno-rezných rán, a to bodno-rezné poranenia tváre, bodno-rezné poranenia krku a hrudníka, ktoré zasahovali do mäkkých tkanív krku, pohrudnicových dutín a mediastína s porušením všetkých hlavných vetiev oblúka srdcovnice, kmeňa pľúcnice a hilu ľavých pľúc so zasiahnutím pľúcnych ciev a tkaniva pľúc obojstranne s masívnou stratou krvi mimo cievne riečisko do pohrudnicových dutín a mimo telo, ako aj poranenie čriev a závesu čriev s minimálnym krvácaním do okolia, pričom následkom uvedených poranení poškodená G. X. utrpela krvácajúci šok, v dôsledku ktorého na mieste zomrela. Za to okresný súd obžalovaného odsúdil podľa § 145 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b), § 46 Trestného zákona. k trestu odňatia slobody vo výmere 17 (sedemnástich) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov. Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona uložil zhabanie veci - kuchynský nôž s čiernou plastovou rukoväťou dĺžky 290 mm, s dĺžkou čepele 165 mm. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému W. X., škodu vo výške 760,50 eur.

Na základe podaného odvolania obžalovaným, krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Tk/2/2020 zo dňa 08. 10. 2020 zrušil vo výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu, výroku o ochrannom liečení a výroku o ochrannom dohľade rozsudok. Súčasne vylovil, že výroky o vine, zhabaní veci a náhrade škody zostávajú týmto zrušením nedotknuté. Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Okresný súd Banská Bystrica vo veci opätovne rozhodoval, a to rozsudkom sp. zn. 7Tk/2/2020 z 15.12.2020, ktorým obžalovaného opätovne uznal za vinného z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) a písm. e) Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 17 (sedemnástich) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou a ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov. Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania obžalovaným uznesením sp. zn. 5To/21/2021 zo dňa 16. 02. 2021 podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. d) Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Tk/2/2020 z 15.12.2020 v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na základe uvedeného Okresný súd Banská Bystrica v poradí tretím rozsudkom vo veci opätovne rozhodoval, a to spôsobom uvedeným v úvode tohto uznesenia.

K námietkam obhajoby k odôvodneniu napadnutého rozsudku odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom

prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami vo vzťahu k otázke trestu. V uvedenom smere sa preto odvolací súd nestotožnil s námietkami obžalovaného.

Pokiaľ ide o námietku obhajoby, k odmietnutiu súdom prvého stupňa vykonania dokazovania o výsluch znalcov MUDr. V. O. a W. O. Čekelovej, odvolací súd k tomu uvádza, že s rozhodnutím okresného súdu sa v tomto smere stotožnil, pričom okresný súd svoje rozhodnutie o nevykonaní navrhnutého dôkazu dostatočným spôsobom odôvodnil (č. I. 4, 5 odôvodnenia rozsudku) a odvolací súd sa s ním stotožnil.

Odvolací súd ďalej pripomína, že obžalovaný N. N. na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 8.10.2020 v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Samosudca uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku, sa nevykoná, súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods.1 Tr. por. len výrok o uloženom treste.

Pokiaľ ide o uloženie trestu obžalovanému, odvolací súd považuje za potrebné na úvod tejto časti odôvodnenia zosumarizovať všetky základné pravidlá a zásady týkajúce sa ukladania trestov.

Podľa § 34 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je ustanovené v Trestnom zákone. Trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Poľahčujúce a príťažujúce okolnosti sú v Trestnom zákone taxatívne vymenované v ustanoveniach § 36 a 37. V zmysle § 38 Trestného zákona na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, príťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd v zásade musí prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností a to v odsekoch 3 a 4 tohto ustanovenia Trestného zákona predpísaným spôsobom.

V prejednávanej príhode bol obžalovaný N. N. uznaný za vinného z trestného činu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) a písm. e) Trestného zákona, pričom za spáchanie takéhoto trestného činu zákonodarca stanovuje trest odňatia slobody na 20 až 25 rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie. Takouto prísnou sadzbou je vyjadrená tzv. typová spoločenská nebezpečnosť tohto trestného činu, pretože jeho objektom je ľudský život ako najvyššia hodnota chránená nie len ustanoveniami Trestného zákona, ale aj celým právnym poriadkom Slovenskej republiky vrátane jej Ústavy. Bez akýchkoľvek pochybností možno konštatovať, že trestné činy, ktoré útočia proti ľudskému životu ako najvyššej chránenej hodnote a objektu trestného činu, sú považované za trestné činy najzávažnejšej typovej spoločenskej nebezpečnosti.

V súvislosti s možnosťou uloženia trestu odňatia slobody na dobu do 25 rokov, je v každom prípade potrebné sa dôsledne zaoberať aj možnosťami a podmienkami resocializácie páchatela, pritom súd vychádza z doterajšieho spôsobu života páchatela ako aj zo znaleckých posudkov k jeho osobe. V tejto súvislosti však odvolací súd zdôrazňuje, že názory znalcov sú len východiskom pre konečný záver súdu o treste, ktorý je aj v tomto prípade riešením právnej otázky.

K duševnému stavu a osobnosti obžalovaného sa vyjadrili znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia z odvetvia psychiatrie, MUDr. V. O. a znalec z odboru psychológia z odvetvia klinická psychológia Mgr. O. J., ktorí vypracovali znalecký posudok pod č. 82/2020 a 57/2020. Zo záverov posudku je

okrem iného zistiteľné, že znalci pri vyšetrení u obžalovaného N. N., nezistili duševné ochorenie v pravom zmysle slova, t.j. psychózu. Zistili abnormnú štruktúru osobnosti, hlavne rysy nezdržanlivosti, impulzivity a disociality, čo je z psychiatrického aj forenzného hľadiska považované za trvalú poruchu osobnosti, neznižujúcu vo všeobecnosti rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť, nevyžadujúcu liečbu. V čase spáchania trestného činu zistili u neho stav prostej, simplexnej opitosti ťažkého stupňa (známky patologickú ani kombinovanú opitost, znalci u neho v čase činu nezistili), protrahovanej, vedúcej až k prežívaniu iluzórného stavu, ako aj k rozvoju abnormnej afektívnej reakcie, s následným agresívnym konaním voči obeť, čo viedlo k podstatnému zníženiu jeho ovládacích aj rozpoznávacích schopností v čase činu. Ďalej znalci uviedli, že vplyvom psychoaktívnych látok (alkoholu), ako aj možného konfliktu u neho pravdepodobne dochádza k otvorenému agresívnemu správaniu i konaniu. Vzhľadom k abnormne štruktúrovanej, organicky zmenenej, depravovanej osobnosti je prípadná recidíva konania obdobného charakteru možná. Taktiež vzhľadom k abnormnej osobnostnej štruktúre obžalovaného s rysmi nezdržanlivosti, impulzivity a disociality, ako aj ukončenému osobnostnému vývinu, je pravdepodobnosť jej priaznivejšieho formovania nízka. Vyššie city sú u neho nerozvinuté, impulzivita a agresivita sú pomerne výrazné osobnostné črty nielen v stavoch zníženej rozumovej kontroly vplyvom alkoholu, ale aj pod vplyvom stresu, konfliktu. Nemožno u neho vylúčiť nápravu pri eventuálnom uložení trestu odňatia slobody. Takýto trest u neho môže plniť výchovný účel. Pobyť obžalovaného na slobode považujú znalci pre spoločnosť za nebezpečný.

Odvolací súd pri preskúmaní výroku o treste zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. K osobe obžalovaného bolo zistené, že doposiaľ bol 10 krát súdne trestaný, pričom v dvoch prípadoch sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený dňa 17.5.2020 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., keďže sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, pretože napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Priťažujúce okolnosti v danom prípade u osoby obžalovaného neboli zistené.

Ako už bolo vyššie uvedené obžalovanému za spáchaný skutok hrozil trest odňatia slobody na 20 až 25 rokov alebo až na doživotie. Čo sa týka otázky zníženia trestu ako sa domáhal obžalovaný, odvolací súd uvádza, že pokiaľ u neho aj došlo k podstatnému zníženiu jeho ovládacích aj rozpoznávacích schopností v čase činu, tento stav si však privodil sám a to požitím väčšieho množstva alkoholu, preto k tejto okolnosti ani odvolací súd nemohol prihliadnuť. Pri úvahách o možnostiach zníženia trestu odňatia slobody musel odvolací súd vychádzať aj z okolností prípadu, a to zo surovejšieho spôsobu konania obžalovaného, keď poškodenú opakovane o sile veľkej intenzity bodal kuchynským nožom s dĺžkou čepele 165 mm do oblasti tváre, krku, hrudníka a brucha, čím jej spôsobil celkovo 25 bodno-rezných rán. Za tohto stavu, preto už podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona mimoriadne znížený trest odňatia slobody v trvaní 16 rokov nemožno považovať za represívny a neprimerane prísny, ale za mierny, odvolací súd teda nezistil žiadny relevantný dôvod na ďalšie zníženie trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý sa vykonáva diferencovane v troch stupňoch, súd pripomína, že obžalovaný bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin, k trestu odňatia slobody v trvaní 16 rokov. V takýchto prípadoch podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obligatórne zaradí páchatela na výkon trestu do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, keďže obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov, preto sa odvolací súd ďalej nezaoberal aplikáciou ustanovenia § 48 ods. 4 Trestného zákona, a to zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia.

Obžalovaný ďalej argumentoval rozhodnutím vo veci vedenej pred Špecializovaným trestným súdom v Pezinku pod sp. zn. PK-1T/31/2019 v trestnej veci ods. E. F., ktorý bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa ustanovenia § 144 ods. 1, ods. 2, písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i) a § 140 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov pričom pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. K tomu odvolací súd uvádza,

že záver o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a a nie na základe rozhodnutia iného súdu a za iných okolností uloženého trestu. Odvolací súd pripomína, že podľa čl.144 ods. 1 sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom a dodáva, že v zmysle zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a sudcoch iba Najvyšší súd Slovenskej republiky prijíma stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov, preto sa súd ďalej nezaoberal vyššie citovaným rozhodnutím.

Odvolací súd nezistil pochybenie ani vo výrokoch, ktorým okresný súd obžalovanému uložil podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou a podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov.

Na základe uvedených skutočností má krajský súd za to, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolanie obžalovaného v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.